

[Forsvarsministeren.]

eller cirka Halvdelen af det Beløb, der anvendes i Henhold til Loven af 1932.

Forslagets Vedtagelse vil betyde Ophevelse af den almindelige Værnepligt, idet Udtagelse til Vagtkorps og Statsmarine sker ad Frivillighedens Vej. Den nugældende Hærorrdning bygger i Modsætning hertil paa den tvungne Værnepligt; den tvungne Værnepligt eksisterer, men derimod ikke den almindelige Værnepligt. Efter den nugældende Lov udskrives der til Hæren ca. 8 000 Mand aarlig, hvoraf de 2 000 gaar til Garnisonstropperne, en Slags Arbejdssoldater. Efter Hærorrdningen af 1922 blev der udskrevet ca. 10 000 Mand til Hæren, hvoraf ca. 450 Mand overførtes til Søforterne; Nedgangen er saaledes ca. 1 500 Mand. Der har stadig været Nedgang. Efter Hærloven af 1909 blev der til Hæren udskrevet ca. 12 000, efter Loven af 1922 ca. 10 000, efter Loven af 1932 ca. 8 000 Mand, og efter vort Forslag vil der blive udtaget ca. 1 600 Mand. Men paa de aarlige Sessioner for værnepligtige møder der ca. 40 000 Mand. Heraf forbigaas ca. 5 000, af Resten udskrives kun godt 20 000 som tjenstdygtige, medens ca. 14 000 kasseres. Af de 20 000 tjenstdygtige skal altsaa nu kun indkaldes 8 000. Man kan derfor ikke med Rette tale om almindelig Værnepligt, men om en særlig Byrde, der lægges paa en mindre Del af Ungdommen, en Byrde, der føles dobbelt tung, naar ca. $\frac{3}{4}$ af de unge Mænd fritages for Soldatertjenesten. Vort Forslag om de 1 600 Mand, der møder frivilligt og for Tjenesten modtager et rimeligt Vederlag, er langt mere retfærdigt end den nu bestaaende Ordning.

Hvorfor fremsættes nu dette Lovforslag saa kort Tid efter, at man har vedtaget en ny Lov om Militærvæsenet? vil man maaske spørge. Og man vil føje til: Regeringspartierne stemte jo for Loven af 1932. Svaret herpaa er ligetil: Venstre stemte for sit Forslag af 1932 ud fra den Betragtning, at man derved sparede nogle Millioner Kroner og tillige kom bort fra Hærloven af 1922, der efterhaanden voldte mere og mere Besvær. De Radikale og Socialdemokraterne ønskede ikke Medansvaret ved Lovens Udarbejdelse, idet dens Indhold ingenlunde kunde tilfredsstille de to Partier, men de stemte for Forslaget for derved at bringe Militæruddgifterne ned, hvilket altid har været disse Partiers Formaal. Ordførerne for de to Partier fremhævede, at den Omstændighed, at deres Partier stemte for Forslaget for derved at paa en Besparelse, ikke betød Skrinlæggelse af Afrustningsfor-

slaget, og de føjede til, at Forslaget snart vilde foreligge paa ny.

Denne Forelæggelse finder altsaa nu Sted, og da Forslaget, efter hvad Rigsdagstidende oplyser, ikke fik nogen egentlig Behandling i det i sidste Rigsdagssamling af dette høje Ting nedsatte Udvalg og endvidere nægtedes Overgang til tredje Behandling, gaar jeg ud fra, at man nu vil gaa ind i en Forhandling om det paa visse Punkter ændrede Forslag. Den Del af Forslaget, der omfatter Statsmarinen, adskiller sig ikke saa overordentlig meget fra Loven om Søværnet, hvorimod Bestemmelserne om Vagtkorpset afviger betydeligt fra Hærloven. Imidlertid er de økonomiske Forhold her i Landet saaledes, at en Besparelse paa 15—18 Mill. Kr. aarlig er af saa stor Betydning, at en alvorlig Overvejelse for at naa dette Resultat er paakrævet og rimelig. Da man saa ofte har drøftet Sagen her i Tinget, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt fordybe mig i Forslagets Enkeltheder, men jeg indbyder Venstre og det konservative Folkeparti til en Forhandling med Regeringspartierne.

Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag har jo været til Behandling i det Folketing, der blev opløst nu i Efteraaret, og mit Partis Ordfører havde den Gang Lejlighed til at udtale sig om de Ændringer, som er foretaget i Lovforslaget sammenlignet med det af Folketinget tidligere vedtagne, men i Landstinget sidste Foraar nedstemte Forslag eller, for at være korrekt, det Forslag, som Landstinget nægtede Overgang til tredje Behandling. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, men henvise til mit Partis Ordførers Udtalelser i det andet høje Ting. Jeg skal saa meget mindre komme ind derpaa, som den Militarisering — for at bruge et Udtryk, som saa let vilde være faldet Faderen til Lovforslaget, den nu afgaaede Forsvarsminister, i Munden, hvis det var os, der havde foretaget saadanne Ændringer i det oprindelige Forslag —, der har givet sig Udtryk i, at Stillings- og Korpsbenævnelserne som nævnt af den højtærede Forsvarsminister er ændrede fra de af ham tidligere optagne Benævnelser fra det civile Liv til at være de nu gældende militære, er os ret ligegyldig, medens de øvrige Realitetsændringer forekommer mig at være af ganske underordnet Betydning i Betragtning af Lovforslagets for Forsvaret skadevoldende Indhold. Jeg skal dog herfra undtage to Bestemmelser i